

AURORA Picornell

Em van matar,
però encara
estic ben viva

Josep Pizà
Marina Uguet

AURORA Picornell

Em van matar,
però encara
estic ben viva

Josep Pizà
Marina Uguet

Edició: STEI - Escola STEI Formació

Autor: Josep Pizà

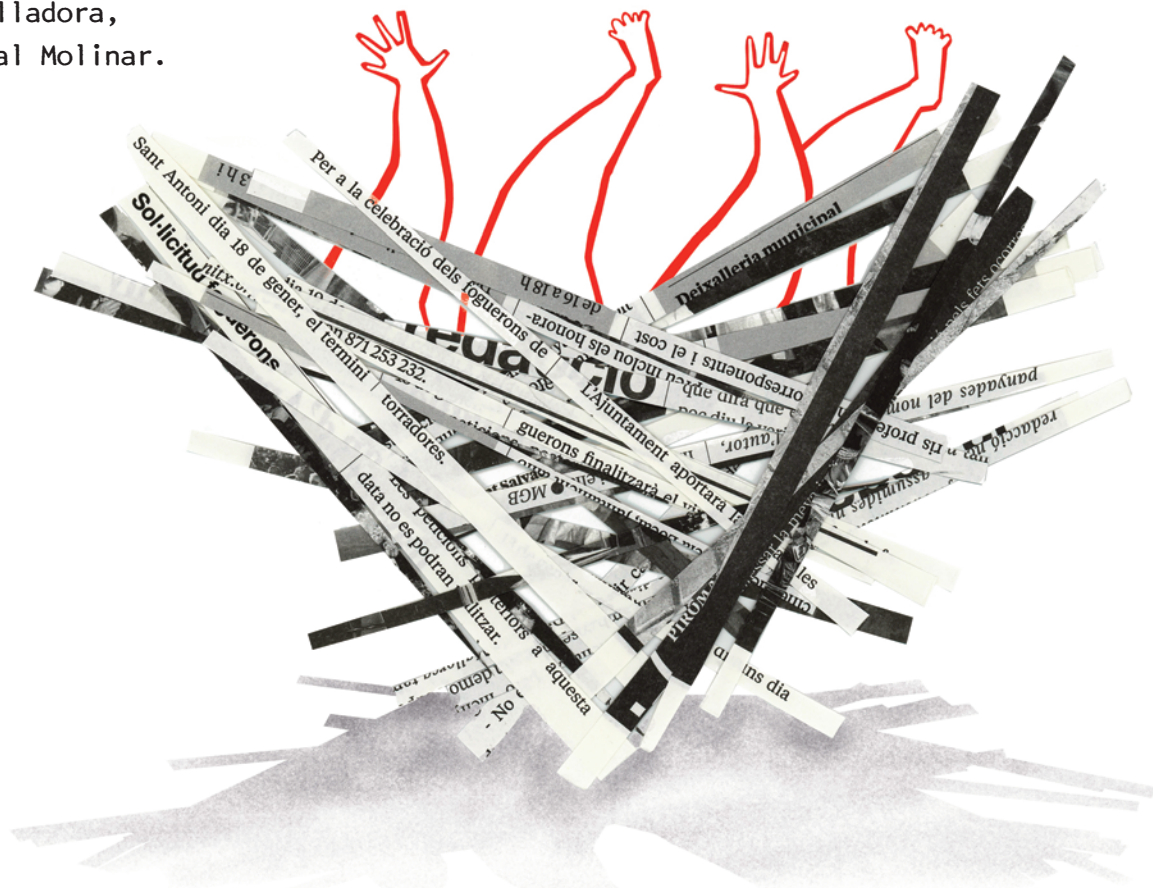
Il·lustracions: Marina Uguet

Maquetació: Toni Martínez

Dipòsit Legal: PM 00341-2025

Versió digital
i recursos

[illegible]

De menuda el meu rampell
era poder prendre el vol,
tenir sempre al meu redol
el neguit d'un estornell.
Jo volia ser un ocell
qualsevol, potser un milà.
I amb el geni espartà
bé sabia el que volia.
De petita ja sentia
que el món podia canviar.

A Mallorca arrelada,
però amb sentiment pregon
ben estès per tot el món
i amb la ment agosarada.
De cristall no era una fada
derrotada o conformista.
Jo ja era una activista
amb força d'un huracà.
Ben prest em vaig declarar
lluitadora i pacifista.

Una passa, una altra passa,
 el temps passava, vaig créixer.
 Vaig voler ser jo mateixa
 i existir sense mordassa.
 Mai tement cap amenaça
 amb el tarannà rebel.
 Però un fantasma cruel
 amb la veu densa i podrida
 em va dir que aquesta vida
 no és tan dolça com la mel.

Jo volia obtenir
(enèrgica i robusta)
una societat més justa,
i la por, poder abolir.
Travessava el meu camí
contra de tot caciquisme.
I amb un toc d'idealisme
no vaig fer cas al fantasma:
resistia amb entusiasme
dedicada al proïsme.

A una humil barriada
vaig fer feina de sastressa.
Amb pocs doblers, sense adreça,
als altres, ben entregada.
Em sentia una aliada
del poble que en pau vol viure.
I puc dir amb un somriure
que també fou la meva obra
ensenyar la gent més pobra
a llegir i també a escriure.

I amb la brisa que conhorta
perquè és frescor i dolcesa
em va passar de sorpresa
que l'amor tocà a la porta.
Ja era una dona forta
i em vaig quedar embarassada.
Militant, afortunada,
l'Univers era el meu centre
i amb més vida dins el ventre
em sentia empoderada.

I del sentiment sincer
de manera ben senzilla
el cos de la meva filla
de les entranyes nasqué.
Amb el seu alè primer
ja sabérem que era nina.
Teníem pell de gallina
perquè tot era emoció
i fruit d'aquella il·lusió
li vam posar Octubrina.

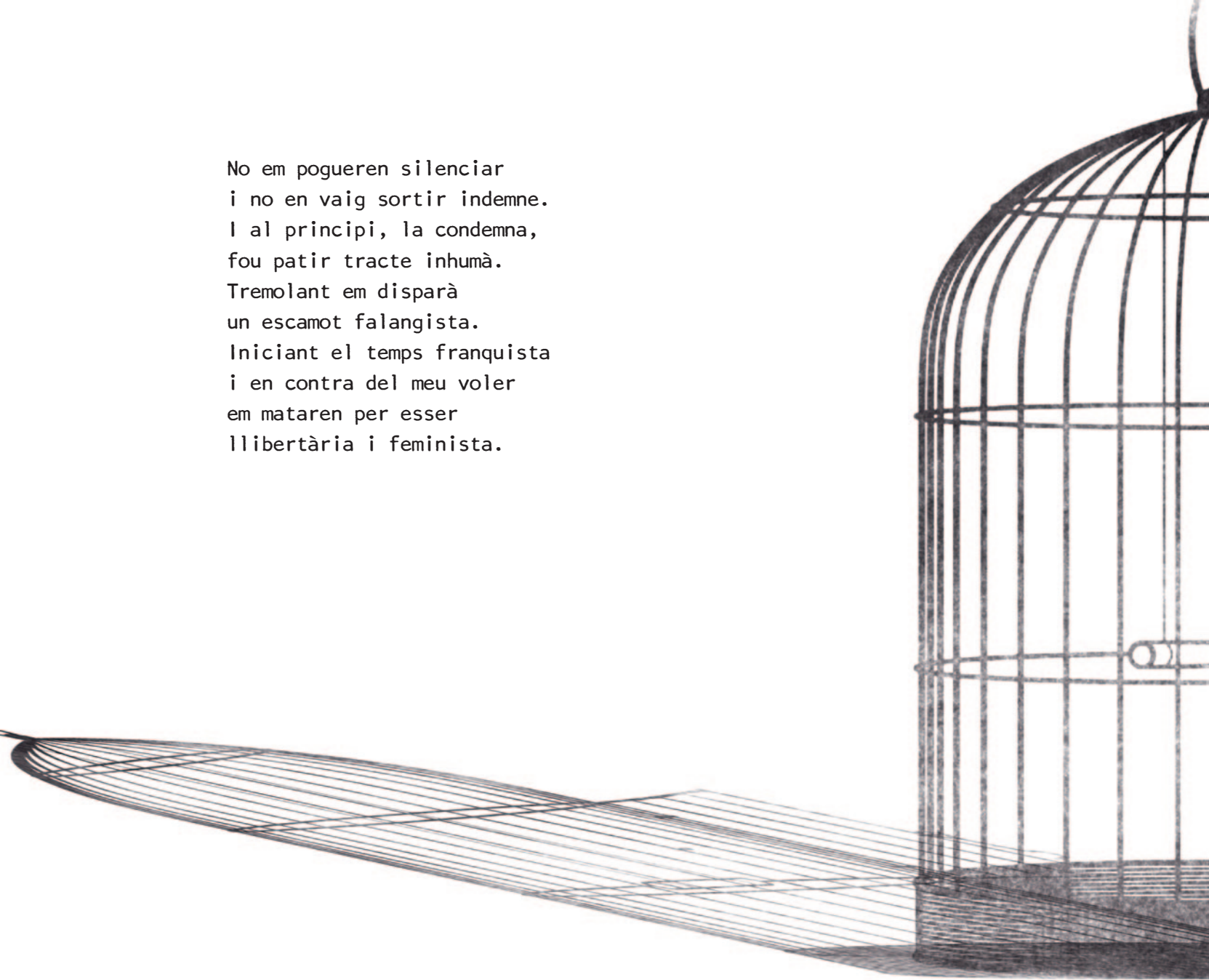
Dona sense propietari
més avançada al moment.
Era de roca i ciment
i amb empenta de corsari.
Per a mi era necessari
fitorar el fer bubònic.
I amb cervell camaleònic
i amb coratge de tità
fer força per destronar
el poder més hegemònic.

Optimista i somiadora
l'ambició és el meu segell.
De llinatge, Picornell,
com bé saps, jo soc n'Aurora.
Mai no he estat cap desertora,
m'he mostrat amb alegria.
Contra de la hipocresia
i l'injust patriarcat
he bregat per la igualtat
per assolir la utopia.

No em pogueren silenciar
i no en vaig sortir indemne.
I al principi, la condemna,
fou patir tracte inhumà.
Tremolant em disparà
un escamot falangista.
Iniciant el temps franquista
i en contra del meu voler
em mataren per esser
llibertària i feminista.

Cinc soldats em van matar,
però encara estic ben viva.
La meva ànima erosiva
de l'oblit pogué escapar.
No soc morta, puc cridar
com un ésser llegendari.
Fidel al meu ideari
sé que junts podem rugir
com lleons, i construir
un planeta solidari.

Que ens dugui el Sol del matí
nous raigs de revolució!
Fer un castell d'insubmissió
que junts puguem construir!
Al cacic mai obeir,
fer senderes d'aventura!
Ja mai més cap dictadura,
home i dona ben iguals!
Volem esser universals
com anhels de la natura!

